

Prædiken til 13. søndag efter Trinitatis

Luk. 10,23-37

Første tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas:

Så vendte Jesus sig til disciplene og sagde til dem alene: »Salige er de øjne, som ser det, I ser. For jeg siger jer: Mange profeter og konger har ønsket at se det, I ser, og fik det ikke at se, og at høre det, I hører, og fik det ikke at høre.« Da rejste en lovkyndig sig og ville sætte Jesus på prøve og spurgte ham: »Mester, hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?« Han sagde til ham: »Hvad står der i loven? Hvad læser du dér?« Manden svarede: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke og af hele dit sind, og din næste som dig selv.« Jesus sagde: »Du har svaret rigtigt. Gør det, så skal du leve.« Men han ville retfærdiggøre sig selv og spurgte Jesus: »Hvem er så min næste?« Jesus svarede og sagde: »En mand var på vej fra Jerusalem ned til Jeriko og faldt i hænderne på røvere. De trak tøjet af ham og slog ham, så gik de og lod ham ligge halvdød. Tilfældigvis kom en præst den samme vej; han så manden, men gik forbi. Det samme gjorde en levit, der kom til stedet; også han så ham og gik forbi. Men en samaritaner, som var på rejse, kom hen til ham, og han fik medynk med ham, da han så ham. Han gik hen og hældte olie og vin i hans sår og forbandt dem, løftede ham op på sit ridedyr og bragte ham til et herberg og sørgede for ham. Næste dag tog han to denarer frem, gav værten dem og sagde: Sørg for ham, og hvad mere du lægger ud, vil jeg betale dig, når jeg kommer tilbage. Hvem af disse tre synes du var en næste for ham, der faldt i røvernes hænder?« Den lovkyndige svarede: »Han, som viste ham barmhjertighed.« Og Jesus sagde: »Gå du hen og gør ligeså!«

Lukasevangeliet 10,23-37

”

Hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?”. Sådan spørger den lovkyndige i evangeliet. Man kan næsten forestille sig den hånlige tone, det kunne udtrykkes i. I hvert fald har jeg på fornemmelsen, at han ikke er venligt stemt overfor den lære, som Jesus giver. Men Jesus lader sig ikke sådan fortørne over den slags spørgsmål. Han svarer bare med den største selvfølgelighed: ”Hvad står der i loven? Har du ikke læst den?”

Det har farisæeren jo naturligtvis, men ønsker det alligevel uddybet. Det skyldes, at han slår sig på begrebet ”næste”. For hvem er min næste i realiteten? Og Jesus fortæller ham herefter en lignelse. Det er den vi akkurat har hørt om den barmhjertige samaritaner. Hvem af de tre mænd synes du så, var en næste for ham, der faldt i røvernes hænder, spørger Jesus? Han siger ikke hvem, der er DIN næste, men han vender spørgsmålet på hovedet, og så spørger han: ”opfører du dig som en næste for den lidende?”

Man kan aldrig undgå at være næste, tror jeg også man kan sige i lyset af evangeliet.

K. E. Løgstrup han engang sagt og skrevet det meget klart nemlig: Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre, uden at han holder noget af dets liv i sin egen hånd. Det kan være meget lidt man har med at gøre her. Det kan være en forbigående stemning. Måske bare en lille ”oplagthed” man får til at visne, eller som man vækker, en lede, man uddyber eller hæver op. Men det kan også være forfærdende meget. Det kan være så voldsomt meget, at det simpelthen står til den enkelte, om den andens liv overhovedet kan lykkes eller ej.

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 784, 124 årgang
September 2023
ISSN 0901-2214

Spørgsmålet er altså her, hvordan forvalter man sin "næstehed", som man kan sige det. Ikke hvem næsten er i sig selv. Og det kan være meget lidt, ganske småt, og det kan være meget stort. Men under alle omstændigheder når man forvalter det korrekt, så er det altid med hensynet solidt placeret helt uden for en selv.

For tiden kører der en skolekampagne landet over. "Hej" hedder den – ganske enkelt. Der står følgende på kampagnebrochuren: "Et smil og et "hej" fra en man møder på sin vej, kan betyde forskellen på en god eller en dårlig dag. Måske kan det gøre en forskel for mennesker vi kender og mennesker vi ikke kender." Jeg føler mig ret sikker på, at Løgstrup ville være enig i udsagnet i den kampagne. Jesus ville måske også til en hvis grad være enig heri, selvom der nok er mere på spil i lignelsen end bare mødet med næsten og den simple gestus i en hilsen.

For det kan virkelig være ganske lidt der skal til. Men det kan også være meget mere. Der er dem, der sætter livet på spil for mennesker, de overhovedet ikke kender – og vil gå længere end mange andre kunne finde på. Sådan som man kender det fra internationale hjælpeorganisationer såsom Læger og sygeplejersker uden grænser, fredsbevarende styrker på fjerne kontinenter, der er udsendt for at undgå væbnet konflikter eller hverdagens helte i de tilspidsede situationer, der altid forekommer. Alle sammen eksempler på små glimt af lys i mørket.

Nå, men lad os vende lidt tilbage til noget andet, som K. E. Løgstrup også kan sige – og som fint kan supplere i sammenhængen: "Der er et mørke i verden, som ikke kan tilskrives umoral." Hermed mener han altså, at vi ikke kan opnå en perfekt verden på trods af moralsk perfektion. Det kan ikke lade sig gøre. Verden, som vi kender den og lever i den, er kun den bedste af alle verdner, en afglans af Guds skinnende glans, det lille lys i mørket.

Derfor har vi også brug for en, der er vores næste. Vi ved, som Paulus formulerer det i sine breve, at et menneske ikke gøres retfærdigt af lovgerninger, men kun gennem troen på Jesus Kristus, Guds søn. Derfor er Jesus i virkeligheden svaret på spørgsmå-

let: Jesus er næsten. Han er og vil altid være næsten. Hele vejen op ad bakken til Golgata på et kors. Helt indtil døden...

Salige er de øjne, som ser det, siger Jesus. Salige er de ører, som hører det, og som tror det. Det er de hjerter som sætter sin lid til Kristus Jesus, for at blive gjort retfærdige af tro på Kristus og ikke igennem lovgerningerne. Men man kan tilføje til Jesus' tale: Salige er de, som ved troen vidner om lyset midt i mørket, og tænder håbet der, og gør sig til "næsten", så godt de formår, som de utilstrækkelige mennesker vi nu engang er. Amen.

Jacob Nørregaard Scheving

Sognepræst i Stubbekøbing og Maglebrænde Kirke

Salmer (Den Danske Salmebog):

402: Den signede dag

683: Den nåde som hvor Gud

697: Herre, jeg vil gerne takke, har gjort

164: Øjne, I var lykkelige

696: Kærlighed er lysets kilde

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke, Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/Søndagslæsning
– her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov – Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk